Rocznik 1933. Nr. 12.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 25-go marca 1933 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 9 stycznia 1933 roku
o budowie i utrzymania dróg publicznych
w Województwie Śląskiem.
(Dz. U. Śl. № 3 poz. 3)

Rozdział I.
O drogach publicznych w ogólności.

Art. 1.

Drogami publicznemi są takie drogi, które z przeznaczenia swojego służą powszechnemu użytkowi komunikacyjnemu.

Art. 2.

1. Drogi publiczne dzielą się, zależnie od znaczenia ekonomiczno-komunikacyjnego, na następujące kategorje:

a) drogi państwowe, mające znaczenie ogólnopaństwowe i uznane za takie przez ustawę państwową; istniejące drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne mogą zostać uznane za państwowe tylko za zgodą Sejmu Śląskiego,

b) drogi wojewódzkie, mające znaczenie ekonomiczno-komunikacyjne dla Województwa i uznane za takie przez Sejm Śląski.

c) drogi powiatowe, mające znaczenie ekonomiczno—komunikacyjne dla powiatów i uznane za takie przez organ uchwalający powiatowego związku komunalnego,

d) drogi gminne, ulice i place, mające znaczenie komunikacyjne dla gminy i uznane za takie uchwałą organu uchwalającego gminy.

2. Uchwały powiatowych związków komunalnych i gmin o uznaniu drogi za powiatową, względnie gminną podlegają zatwierdzeniu władz nadzorczych.

3. Dojazdy, które łączą stacje kolei lub przystanie z drogami, wymienionemi w ustępie 1, powinny być zaliczone do jednej z powyższych kategoryj dróg w sposób wyżej wskazany.

4. Zaszeregowanie dróg, wymienionych pod lit. a, ust. 1, nie zmienia stanu prawnego odnośnie do tytułu własności.

Art. 3.

Jeżeli powiatowy związek komunalny lub gmina nie poweźmie uchwały o uznaniu drogi niezbędnej dla komunikacji publicznej za drogę powiatową albo gminną lub odmówi takiego uznania, wówczas ze względu na interes publiczny może władza nadzorcza orzec o uznaniu danej drogi za powiatową lub gminną.

Art. 4.

1. Przeniesienie drogi lub jej odcinków z jednej kategorji dróg do drugiej oraz całkowite zaniechanie drogi, wyjąwszy przypadek częściowego zaniechania w celu ulepszenia trasy drogi, może nastąpić w sposób, określony w art. 2.

2. Do przeniesienia drogi lub jej odcinków z jednej kategorji dróg do drugiej ma również odpowiednie zastosowanie przepis, zawarty w art. 3.

Art. 5.

Grunt, pozostały po zaniechanej drodze, a niepotrzebny dla celów drogowych, mają prawo nabyć właściciele gruntów przyległych po cenie szacunkowej; jeśliby sprzedaż nie doszła do skutku w ciągu roku od dnia zawiadomienia interesowanych o możności korzystania ze wpomnianego prawa, sprzedaż powinna nastąpić w drodze przetargu publicznego.

Art. 6.

1. Przy budowie, przebudowie i utrzymaniu mostów, przepustów i innych urządzeń wodnych zarząd drogi powinien się stosować do przepisów prawa wodnego.

2. Jeżeli droga publiczna prowadzi groblę ochronną, zarząd drogi obowiązany jest utrzymywać groblę w przepisanej wysokości.

Art. 7.

1. Wszelkie urządzenia i budowle, z drogą trwale połączone lub przeznaczone do trwałego używania, ochrony, bezpieczeństwa lub administracji drogi, jako to: mosty, kładki i przewozy, tamy, przepusty, rowy, place składowe dla materjałów kamiennych, urządzenia odwadniające, zadrzewienia i znaki ostrzegawcze, domki dróżników, uważane są za przynależność tej drogi, na której lub przy której się znajdują.

2. Ze względu na szczególną ważność lub kosztowność budowy albo utrzymania, można pewne urządzenia, wymienione w ust. 1, uznać w sposób wskazany w art. 2 i 3 za urządzenia drogi wyższej kategorji od kategorji tej drogi, na której się znajdują.

Art. 8.

1. Obowiązanym do budowy i utrzymania dróg publicznych (art. 10—11) służy prawo nabycia w drodze wywłaszczenia względnie czasowego zajęcia za odszkodowaniem gruntów i materjałów potrzebnych do budowy i utrzymania drogi, jeżeli nie mogą ich uzyskać w drodze dobrowolnej umowy.

2. Wywłaszczenie względnie czasowe zajęcie gruntów i materjałów potrzebnych do budowy i utrzymania drogi odbywa się według obowiązujących przepisów o przymusowem wywłaszczeniu gruntów na cele użyteczności publicznej.

Art. 9.

1. Przeprowadzenie koniecznych pomiarów dla budowy dróg i mostów na gruntach, nie należących do obowiązanych do budowy i utrzymania odnośnej drogi, dokonane być może w braku zgody osób interesowanych, na podstawie zezwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej, a w powiatach miejskich, Wojewody Śląskiego za wynagrodzeniem rzeczywistych szkód i strat, wyrządzonych przez dokonywanie pomiarów.

2. Jeżeli co do wysokości odszkodowania nie nastąpi porozumienie, poszkodowani mogą dochodzić szkód i strat w zwykłej drodze prawa.

Rozdział II.
O administracji drogowej.

Art. 10.

1. Zarząd dróg państwowych, wojewódzkich i powiatowych należy do Wojewody Śląskiego oraz w granicach przepisów niniejszej ustawy do Śląskiej Rady Wojewódzkiej.

2. Zarząd dróg gminnych sprawują gminy.

Art. 11.

1. Wojewoda Śląski może przekazywać zarząd dróg państwowych, leżących na obszarze odnośnych powiatów, powiatowym związkom komunalnym. Może on również za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej przekazywać rzeczonym związkom zarząd dróg wojewódzkich i powiatowych.

2. Wojewoda Śląski, a w przypadku przekazania wydziałowi powiatowemu w myśl ustępu poprzedniego dróg państwowych, wojewódzkich i powiatowych — wydział powiatowy może za zgodą Wojewody przekazywać gminom zarząd odcinków dróg państwowych, wojewódzkich i powiatowych, leżących na obszarze odnośnej gminy.

Art. 12.

1. Wojewoda Śląski za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej może przejąć zpowrotem od powiatowych związków komunalnych zarząd dróg wojewódzkich i powiatowych, jeżeli powiatowy związek komunalny nie spełnia obowiązków, wynikających z niniejszej ustawy i przepisów na jej podstawie wydanych lub prowadzi gospodarkę drogową nieudolnie lub rozrzutnie. Takie samo prawo służy wydziałowi powiatowemu za zgodą Wojewody Śląskiego odnośnie do dróg przekazanych gminom w myśl art. 11 pkt. 2.

2. Wydział powiatowy może w przypadkach, określonych w poprzednim ustępie, albo na podstawie umowy z gminą przejąć w swój zarząd drogi gminne.

Art. 13.

Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do wydawania przepisów, normujących sposób budowy i utrzymania dróg pod względem technicznym odnośnie do dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych i przepisów, dotyczących organizacji zarządów drogowych oraz kwalifikacji technicznego personelu drogowego rzeczonych dróg, niesprzecznych z przepisami wydanemi przez Ministra Komunikacji.

Rozdział III.

O kosztach budowy i utrzymania dróg publicznych.

Art. 14.

1. Koszty budowy i utrzymania dróg państwowych i wojewódzkich pokrywa Skarb Śląski.

2. Koszty budowy i utrzymania dróg powiatowych ponoszą powiatowe związki komunalne.

3. Koszty budowy i utrzymania dróg gminnych ponoszą gminy. Nienaruszone pozostają specjalnie przepisy, określające obowiązki ponoszenia kosztów urządzenia, względnie przebudowy ulic i placów w miastach i miejscowościach wiejskich.

Art. 15.

1. Na pokrycie wydatków na budowę i utrzymanie dróg państwowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych mogą być pobierane specjalne opłaty drogowe, dopłaty albo inne świadczenia pienieżna, o których mowa w art. 19—22, jeżeli dotyczące wydatki nie znajdują pokrycia w dochodach odnośnych związków komunalnych.

2. Na drogi gminne w gminach wiejskich mogą być pobierane świadczenia w naturze w myśl art. 23—35.

Art 16.

Jeżeli w uprawnieniach o budowie linji kolejowych czego innego nie postanowiono, obowiązany jeśt odnośny zarząd kolejowy przyczyniać się w $^1/_3$ części do pokrycia kosztów budowy i utrzymania dróg dojazdowych, najwyżej jednak na przestrzeni 2 km drogi.

Art. 17.

Obowiązki w zakresie ponoszenia kosztów i utrzymania dróg i mostów, wynikające ze szczególnych tytułów prawnych, pozostają nienaruszone nawet w razie zmiany kategorji drogi, stosownie do postanowień art. 2 do 4 niniejszej ustawy.

Art. 18.

Z przekazaniem lub przejęciem zarządu dróg lub ich odcinków w przypadkach, wskazanych w rozdziale II, łączy się obowiązek przekazania odnośnych funduszów, przeznaczonych na budowę i utrzymanie odnośnych dróg.

Rozdział IV.

O specjalnych opłatach drogowych, dopłatach i innych świadczeniach pieniężnych.

Art. 19.

1. Opłaty drogowe mogą obciążać:

a) grunta, podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu;

b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, wykupujące świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne;

c) nieruchomości w miastach i budynki w gminach wiejskich, podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości, a do czasu wprowadzenia tego podatku, samoistnemu komunalnemu podatkowi od budynków.

2. Ogólną sumę opłat, przypadającą na każdy rok administracyjny, oraz wysokość kwot, przypadających na wymienione w ust. 1 źródła podatkowe, ustalają na potrzeby dróg wojewódzkich Sejm Śląski, zaś na potrzeby dróg powiatowych i gminnych właściwe związki komunalne (powiatowe i gminne). Uchwały powiatowych i gminnych związków komunalnych podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

3) Statut wzorowy o poborze opłat drogowych przez powiatowe i gminne związki komunalne wyda Śląska Rada Wojewódzka.

Art. 20.

Co do środków prawnych przeciwko wymiarowi opłat drogowych, władz, powołanych do ich rozpatrywania, i co do przymusowego ściągania rzeczonych opłat, mają odpowiednie zastosowanie przepisy, odnoszące się do samoistnych danin komunalnych.

Art. 21.

1. Osoby fizyczne i prawne, które odnoszą z budowy i utrzymania dróg publicznych szczególne korzyści, lub które nadmiernie zużywają drogi, mogą być pociągane do udziału w kosztach budowy i utrzymaniu tych dróg.

2. Do oceny szczególnych korzyści miarodajne są zależnie od stosunków lokalnych okoliczności, uzasadniające powiekszenie wartości gospodarczych gruntów, budynków, przedsiębiorstw przemysłowych, z powodu budowy i utrzymania drogi, a do oceny nadmiernego zużycia drogi różnice kosztów utrzymania drogi ponad przeciętne zwyczajne koszty utrzymania.

3. Jeżeli nie nastąpi ugoda co do wysokości udziału, oznacza wysokość udziału na wniosek odnośnego zarządu drogowego Śląska Rada Wojewódzka, o ile chodzi o drogi państwowe, wojewódzkie i powiatowe, a wydział, o ile chodzi o drogi gminne.

4. O decyzji Śląkiej Rady Wojewódzkiej ustalającej wysokość udziału, służy osobom interesowanym w ciągu 14 dni skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, a od decyzji wydziału powiatowego w takim samym terminie, prawo żądania przekazania sprawy do postępowania administracyjno—spornego przed tym samym wydziałem powiatowym.

Art. 22.

1. Opłaty mytnicze mogą być pobierane tylko wyjątkowo na podstawie upoważnienia Śląskiej Rady Wojewódzkiej. W upoważnieniu Ślą-

ska Rada Wojewódzka powinna oznaczyć wysokość opłat i okres czasu, przez który opłaty mogą być pobierane, oraz sposób ich pobierania. Dotychczas obowiązujące statuty związków komunalnych, dotyczące pobierania opłat mytniczych na drogach publicznych, będą poddane rewizji w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Dalsze pobieranie tych opłat mytniczych może nastąpić jedynie na mocy nowego upoważnienia Śląskiej Rady Wojewódzkiej.

2. Upoważnienie na pobieranie opłat mytniczych może być dane jednorazowo tylko na przeciąg najwyżej 5 lat.

3. Postanowienie to nie narusza prawa poboru opłat mytniczych, opartych na szczególnych tytułach prawnych (prywatne opłaty mytnicze).

Rozdział V.

O świadczeniach w naturze.

Art. 23.

1. Na cele budowy i utrzymania dróg gminnych w gminach wiejskich mogą organa uchwalające gminne, oprócz opłat w gotówce, pobieranych na podstawie art. 19 i 21, uchwalać obowiązkowe świadczenia drogowe w naturze.

2. Świadczenia w naturze mogą polegać:

a) na odrobieniu pewnej liczby dni roboczych lub na wykonaniu pewnej ilości pracy;

b) na dostarczeniu środków przewozowych wraz z obsługą dla przewozu materjałów, potrzebnych do budowy i utrzymania dróg na czas określony lub do wykonania pewnego zadania.

3. Do dostarczenia środków przewozowych można pociągnąć tylko posiadaczy środków przewozowych.

Art. 24.

1. Do świadczeń drogowych w naturze mogą być pociągane osoby fizyczne i prawne, opłacające:

a) państwowe podatki, wymienione w art. 19 lub

b) państwowy potatek dochodowy w stosunku do ich wysokości.

2. Od obowiązku dostarczenia środków przewozowych zwolnione są następujące instytucje i osoby:

a) urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe i komunalne;

b) instytucje użyteczności publicznej, służące celom społecznym, kulturalnym i gospodarczym,

c) z zastrzeżeniem wzajemności — osoby, którym służy prawo eksterytorjalności oraz szefowie zawodowych przedstawicielstw konsularnych państw obcych, będących obywatelami państwa wysyłającego, co do pojazdów przeznaczonych do użytku urzędowego i osobistego.

3. Nadto od obowiązku dostarczenia środków przewozowych wolni są ich posiadacze, o ile chodzi o następujące środki przewozowe:

a) do których utrzymania funkcjonarjusze państwowi są obowiązani,

b) służące do przewożenia poczty

c) licencjowane ogiery i klacze, utrzymywane tylko w celach hodowlanych, klacze ze źrebiętami ssącemi w okresie 2 miesięcy,

d) konie, stale pracujące w kopalniach pod powierzchnią ziemi.

Art. 25.

Obowiązującym do świadczeń drogowych w naturze służy prawo zwolnienia się od nich przez zapłatę ich wartości w wysokości, ustanowionej uchwałą organu uchwalającego gminy, podlegającą zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą.

Art. 26.

1. W razie zagrożenia, lub przerwania komunikacji na drogach publicznych, spowodanego wypadkami żywiołowemi, jak zaspy śnieżne, powodzie, usuwiska, może być zarządzone przymusowe dostarczenie robocizny i środków przewozowych wraz z usługą.

2. Od powyższego obowiązku są zwolnione instytucje i osoby, wymienione w art. 24.

3. Obowiązek ten wykonywa się wyłącznie w naturze osobiście lub przez zastępcę.

4. Zarządzenie o pociąganiu do świadczeń wydaje na wniosek zainteresowanego zarządu drogowego powiatowa władza administracji ogólnej. W nagłych wypadkach do wydania zarządzeń uprąwniony jest naczelnik gminy.

Art. 27.

1. Za wykonanie świadczeń (art. 26) należy się stosowne wynagrodzenie, którego wysokość ustali wydział powiatowy, a w miastach wydzielonych z powiatów magistrat.

2. Za wykonanie świadczeń na drogach gminnych wynagrodzenie nie przysługuje.

Art. 28.

Bliższe przepisy co do pociągania do świadczeń wymienionych w art. 23—27 niniejszej ustawy wyda Śląska Rada Wojewódzka.

Rozdział VI.

O Spółkach drogowych.

Art. 29.

1. W celu budowy i utrzymania dróg mogą być tworzone spółki drogowe.

2. Spółki drogowe sa osobami prawnemi. Osobość prawną uzyskuje spółka z chwilą zatwierdzenia statutu spółki.

3. Członkami spółki drogowej mogą być osoby fizyczne i prawne.

4. Śląski Urząd Wojewódzki prowadzi rejestr spółek drogowych.

Art. 30.

Na żądanie osób interesowanych, które się zobowiążą do ponoszenie przynajmniej 2/3 części całkowitych kosztów budowy, można zobowiązać do udziału w spółce osoby fizyczne i prawne, które z budowy i utrzymania drogi odnoszą korzyści.

Art. 31.

1. Spółka drogowa powinna posiadać statut.

2. Statut powinien zawierać:

a) oznaczenie nazwy spółki,

b) wymienienie członków spółki,

c) wyszczególnienie zadań, dla których spółka została zawiązana,

d) oznaczenie udziałów, w jakich członkowie spółki mają przyczyniać się do wykonania zadań spółk, tudzież postanowienie o zakresie odpowiedzialności członków spółki,

e) postanowienie o organach sprawujących zarząd spółki,

f) postanowienie o zarządzie majątkiem, funduszami i urządzeniami spółki,

g) postanowienie na wypadek rozwiązania spółki, a w szczególności co do przekazania majątku i funduszów spółki.

Art. 32.

1. Zatwierdzenie statutu spółki i jego zmian, decyzja o przymusowym udziale w spółce oraz nadzór nad działalnością spółki należy do wydziałów powiatowych. Jeżeli członkiem spółki jest gmina miejska lub powiatowy związek komunalny, właściwą do powyższych czynności jest Śląska Rada Wojewódzka.

2. Jeżeli istnienie spółki nie leży w interesie publicznym albo jeżeli spółce nie zapewniono odpowiednich środków, można odmówić zatwierdzenia spółki.

3. W sprawach, dotyczących przymusowego udziału w spółce, służy w ciągu 14 dni od uchwały wydziału powiatowego prawo żądania przekazania sprawy do podstępowania sporno-administracyjnego przed tym samym wydziałem powiatowym, a od uchwały Śląskiej Rady Wojewódzkiej skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Pozatem od decyzji wydziału powiatowego w sprawach spółki przysługuje odwołanie do Wojewody Śląskiego, w trybie ogólnych przepisów o podstępowaniu administracyjnem.

Rozdział VII.

O władzach nadzorczych.

Art. 33.

1. Nadzór nad stanem wszystkich dróg publicznych wykonuje Wojewoda Śląski.

2. Nienaruszone zostają przepisy określające uprawnienia i obowiązki, jakie służą władzom nadzorczym, w stosunku do związków komunalnych oraz przepisy o środkach prawnych przeciwko zarządzeniom tych władz.

3. Nienaruszone zostają również przepisy, zawarte w 11 tytule ustawy o właściwości władz administracyjnych i administracyjno-sądowych z dnia 1 sierpnia 1883 r. (Zb. u. pr. str. 237).

Rozdział VIII.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

Art. 34.

1. Do czasu odmiennego uregulowania dotychczasowe drogi państwowe na obszarze cieszyńskiej części Województwa Śląskiego zatrzymują charakter dróg państwowych.

2. Jako drogi wojewódzkie uznaje się drogi, wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszej ustawy.

3. Pierwsze zaliczenie istniejących dróg publicznych do kategoryj dróg powiatowych i gminnych nastąpi najdalej w ciągu sześciu miesięcy po dniu ogłoszenia niniejszej ustawy w drodze rozporządzenia śląskiej Rady Wojewódzkiej, po wysłuchaniu opinji zainteresowanych związków komunalnych.

Art. 35.

W związku z ustaleniem wykazu dróg wojewódzkich, załączonego do niniejszej ustawy znosi się renty drogowe, to jest obowiązek wypłacania powiatowym związkom komunalnym dotacyj pieniężnych z tytułu umów, dotyczących administracji odnośnych dróg publicznych, przekazanych im w zarząd, o ile umowy te zawarte zostały przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 36.

1. Wojewoda Sląski może w zależności od znaczenia ekonomiczno-komunikacyjnego uznać drogi publiczne, do których utrzymania są obowiązane osoby prywatne z mocy szczególnych tytułów prawnych, pod względem zastosowania przepisów technicznych o budowie i utrzymaniu dróg, za drogi państwowe lub wojewódzkie albo na wniosek interesowanych zwiąków komunalnych za drogi powiatowe lub gminne. W tym przypadku nadwyżkę kosztów przebudowy i utrzymania drogi ponosi Skarb Sląski, powiat lub gmina w zależności od tego, do której kategorji dróg odnośna droga pod względem zastosowania przepisów technicznych została zaliczona.

2. Wspomniane powyżej w ust. 1 drogi, mogą być objęte w zarząd Państwa, Sląskiego Urzędu Wojewódzkiego, lub związków komunalnych (art. 10) na skutek umowy z osobami interesowanemi, a w razie niedojścia umowy do skutku na mocy zarządzenia Ministra Komunikacji, jeżeli chodzi o objęcie rzeczonych dróg w zarząd dróg państwowych, a Sląskiej Rady Wojewódzkiej, jeżeli chodzi o objęcie tych dróg w zarząd związków samorządowych. W przypadkach, wymienionych w niniejszym artykule, pozostaje niezmieniony rozmiar obowiązków, o których mowa w art. 17.

Art. 37.

Na obszarze cieszyńskiej części Województwa Sląskiego prawa i obowiązki wydziałów powiatowych, określone w niniejszej ustawie, przechodzą na wydziały dróg powiatowych. Od uchwał wydziału dróg powiatowych służy interesowanym zażalenie do Sląskiej Rady Wojewódzkiej.

Art. 38.

Ilekroć w ustawie niniejszej jest mowa o skardze w administracyjnem postępowaniu spornem przed wydziałomi powiatowemi (wydziałami miejskiemi), względnie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym, to w tych przypadkach na obszarze cieszyńskiej części Województwa Sląskiego ten środek prawny nie wchodzi w zastosowanie; natomiast w tym przypadku służy osobom interesowanym prawo odwołania się od decyzji wydziału dróg powiatowych do Sląskiej Rady Wojewódzkiej w trybie ogólnych przepisów o postępowaniu administracyjnem.

Art. 39.

Budowę i utrzymanie dróg publicznych wszelkich kategoryj pod względem technicznym oraz gospodarkę na drogach państwowych normują rozporządzenia Ministra Komunikacji.

Art. 40.

Wyraża się zgodę na uznanie za drogi państwowe dróg publicznych, wymienionych w wykazie nr. 2, stanowiącym załącznik niniejszej ustawy.

Art. 41.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 30. po dniu jej ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów, odnoszących się do budowy i utrzymania dróg państwowych, które wchodzą w życie z chwilą wydania ustawy państwowej o uznaniu niektórych dróg za drogi państwowe.

Art. 42.

Z chwilą wejścia w życie przepisów niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy prawne w przedmiotach nią uregulowanych.

W szczególności tracą moc obowiązującą przepisy:

1. ogólnego prawa krajowego, a mianowicie cz. II. tytuł XV § 1 i §§ 13—24.

2. regulaminu z dnia 11 stycznia 1767 r.

3. ustawy z 30 kwietnia 1873 r. (Zb. u. pr. str. 187) dotyczącej dotacji dla związków prowincjonalnych i powiatowych.

4. ustawy z 8 lipca 1875 r. dotyczącej wykonania §§ 5 i 6 ustawy dotacyjnej z 30 kwietnia 1873 r. (Zb. u. pr. str. 497),

5. ustawy z 2 czerwca 1902 r. dotyczącej przekazania dalszych dotacyj związkom prowincjonalnym (Zb. u. pr. str. 167) wraz z regulaminem z 16 kwietnia 1903 r. o rozdziale rent dotacyjnych (Dz. u. rej. opolskiej str. 156),

6. regulaminu z dnia 6 grudnia 1876 r. o zarządzie szos i dróg w prowincji śląskiej (Dz. u. rej. opolskiej str. 158) w brzmieniu dodatków z dnia 7 i 8 grudnia 1883 r. dodatku z dnia 18 marca 1903 r. (Dz. u. rej. opolskiej str. 129),

7. regulaminu z dnia 12 stycznia 1878 r. o przyznaniu zasiłków na budowę dróg (Dz. u. rej. opolskiej str. 84) ze zmianami z dnia 27 października 1887 r. (Dz. u. rej. opolskiej str. 233),

8. ustawy z dnia 18 sierpnia 1902 r., dotyczącej świadczeń na rzecz budowy dróg (Zb. u. pr. str. 315), wraz z przepisami wymienionemi w § 9 tej ustawy.

Art. 43.

Wykonanie niniejszej ustawy porusza się Wojewodzie i Śląskiej Radzie Wojewódzkiej.

Marszałek:
(—) Wolny.

(załączniki drugostronnie).

Załącznik nr. 1 do ustawy z dnia 9 stycznia 1933 roku o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. nr. 3 poz. 3).

Wykaz dróg wojewódzkich w Wojew. Śląskiem.

L. p.	Kierunek drogi oraz nazwy miejscowości przez które przechodzi	Długość klm.
1	Sośnica—Woźniki—granica Województwa	10,0
2	Granica Państwa—Stare Tarnowice—Tarnowskie Góry—Nakło—Swierklaniec	12,0
	Odnoga od drogi państwowej—Bizja—Niezdara— granica Województwa	1,2
3	Granica Państwa—Królewska Huta—Dąb Katowice	11,0
	z odgałęzieniem do Szarleja	3,0
4	Królewska Huta—Chebzie—granica Państwa	8,5
5	Granica Państwa—Ochojec—Rybnik—Wodzisław—Gorzyce—Olza—granica Państwa (na Bogumin)	40,0
6	Mikołów—Kobiór—Pszczyna—Dziedzice Bielsko—Bystra—granica Województwa	50,0
7	Pawłowice—Jastrzębie—Wodzisław—Pszów do drogi państwowej Rybnik—Racibórz	32,0
8	Pawłowice—Golasowice—Pruchna—Cieszyn	29,0
9	od drogi Mysłowice—Kopciowice-N. Bieruń do granicyWojewództwa(na Chełmek)	2,8
10	Królewska Huta—Świętochłowice—Halemba—Bujaków—Orzesze	23,0
11	Rybnik—Bełk—Orzesze—Zawiść	22,0
12	Herby Sl.-Boronów-Piasek-do drogi państwowej Katowice - Lublinec (gruntowa)	20,0
	Ogółem:	264,5

Załącznik nr. 2 do ustawy z dnia 9 stycznia 1933 roku o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem. (Dz. U. Śl. nr. 3 poz. 3)

Wykaz dróg państwowych.

Nr. drogi	Nazwa drogi	Ogólna długość drogi w km.
1	Granica Państwa—Pawonków—Osowice Lubliniec—Koszęcin—Sośnica—Żyglin—Sarlej—Brzeziny Śl. — Katowice—Mikołów—Żory—Pawłowice—Strumień- Drogomyśl — Skoczów — Ustroń—Wisła—Istebna— do drogi na Koniaków.	172
2	Granica Państwa— Przyszowice—Mikołów—Tychy — St. Bieruń— N. Bieruń—granica Województwa—Oświęcim	44
3	Katowice—Szopienice—Mysłowice—Brzezinka—N. Bieruń	28
	Z odnogami:	
	Szopienice—Sosnowiec	4
	Mysłowice—Modrzejów	0,3
4	Granica Państwa—Dębicz—Rybnik—Żory—Pszczyna—Góra-granica Województwa—Jawiszowice	69,3
5	Cieszyn — Skoczów — Bielsko— granica Województwa	34,0
6	Granica Państwa— Koniaków— granica Województwa	13,2
7	Lubliniec—Lisów—Herby Śląskie— granica Województwa	17,0
	Ogółem:	381,8

2.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 12-go stycznia 1933 r.

w przedmiocie przedłużenia czasokresu, oznaczonego w § 18 ustawy z 16. kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 458) o obowiązku zatrudniania inwalidów ciężkouszkodzonych.

(Dz. U. Śl. Nr. 3. poz. 4.)

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 4) w przedmiocie przedłużenia terminu przewidzianego w § 18 ustawy o zatrudnieniu ciężkouszkodzonych inwalidów z dnia 6. kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. niem. strona 458) przedłużam za zgodą Śl. Rady Wojewódzkiej termin, przewidziany w art. 1 cytowanej ustawy do 31 grudnia 1933.

Wojewoda Śląski :

w z.

(—) Dr. Saloni,

Wicewojewoda.

3.

Obwieszczenie.

Na podstawie § 84 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233) zatwierdziłem na mocy aktu wyborczego Rady gminnej w Rudzie z dnia 6. II. 1933 r. Panów: inż. Augustyna Kellera, Pawła Kynasta i Dr. Wiktora Zająca jako niepłatnych ławników gminy Ruda.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie.

Na podstawie § 84 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zbr. ust. str. 233) zatwierdziłem na mocy aktu wyborczego Rady gminnej z dnia 9. II. 1933 r. Panów: Emanuela Chmurczyka, Ryszarda Franka i Edwarda Eckerta w charakterze honorowych ławników gminy Nowy Bytom.

Świętochłowice, dnia 20. III. 1933 r.

Starosta

(—) Szaliński.

× KOMUNIKATY ×

5.

Pow. Komisja do badania cen w Swiętochłowicach ustaliła na posiedzeniu dnia 22. III. 1933 r. następujące ceny wytyczne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	34 gr.
1 „ chleba „	65%	32 „
1 „ mąki pszennej	65%	56 „
1 bułka	112 gram.	10 „

Wypiek chleba 3—4 groszy za $\frac{1}{2}$ kg.

Nabiał:

1 litr mleka 28 groszy
1 „ maślanki 16 groszy
1 kg masła I gatunk 3,80—zł.
1 kg sera krowiego 1,— zł.
jaja sztuka 8—10 groszy

Mięso i wyroby mięsne

		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,60 zł	1,50 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg łoju nerkowego		1,60 zł	1,60 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz. surow.		2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ „ „ gotow.		2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,00 zł	1,80 zł
1 kg „ „ „	II gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg wątrobianki	I gat.	2,40 zł	2,30 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg krupniaków		0,80 zł	0,80 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15%
przy wołowinie najwyżej 20%
przy cielęcinie najwyżej 25%

Towary kolonjalne.

1 kg kawy jęczmiennej luźniej	46 gr
1 kg grochu „Wiktorja"	36 gr
1 kg fasoli białych	28 gr
1 kg „ burych	34 gr
1 kg kaszy perłowej	od 50 do 60 gr
1 kg „ tartaczanej	56 gr
$\frac{1}{2}$ kg cukru miałka	72 gr
1 kg smalcu wieprzowego	2,50 zł
1 kg tłuszczu mieszanego	2,— zł
1 kg margaryny	2,— do 2,40 zł
1 kg kapusty kiszonej	30 gr

Świętochłowice, dnia 22. marca 1933 r.

Starosta

(—) Szaliński.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 11 10